

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok III.

WARSZAWA, DNIA 31 MARCA 1926 R.

Nr. 6.

TREŚĆ:

Zawiadomienie o śmierci ś. p. Romualda Mielczarskiego	str. 43	Zaliczanie miejscowym kasom skarbowym i urzędów pań- str.
Unieważnione akcje Banku Polskiego	" 43	stwowym należności za worki bilonowe " 45
Normy urlopów wypoczynkowych pracowników Banku Pol-	" 44	Depozyty kolektorów na rzecz Generalnej Dyrekcji Loterii
Przeciwdziałanie spekulacji przy wpłatach waluty ekspor-	" 44	Państwowej, zawierające akcje Banku Polskiego, wolne
towej	" 44	od prowizji " 45
Sprawdzanie przesyłek druków i materiałów piśmiennych	" 44	Statutowy stosunek banków emisyjnych do państwa w Niem-
Obligacje 8% pożyczki konwersyjnej stemplowane i niestem-	" 45	czach, Austrii, na Węgrzech i w Czechosłowacji " 46
plowane	" 45	Izby Rozrachunkowe " 48
Dążenie do wzmocnienia sprzedaży obligacji 5% premjowej po-	" 45	Zmiany w urzędowej stopie dyskontowej " 48
życzki dolarowej serji II	" 45	Rozwój wkładów w instytucjach kredytowych " 49
		Bilanse banków emisyjnych " 50

Dnia 30 marca 1926 r. zakończył życie

ROMUALD MIELCZARSKI

współzałożyciel i kierownik Związku Spółdzielni Spożywczych oraz członek Rady Banku Polskiego.

Cześć pamięci zanego człowieka, który nie znał wytechnienia w pracy dla dobra powszechnego i szerzył wiarę w szlachetne ideały.

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko pierwszego akcjonariusza	O d c i n k ó w		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
39.	Szczepan Chojnicki	1	1	42709
40.	Jan Ratajczyk	1	2	410317/8
41.	Piotr Janowicz	1	1	307536
42.	Łukasz Widawski	1	1	335587
43.	„Zjednoczone Firmy Węglo- we” Sp. z o. o.	25	1	201301, 201325/9, 201331/4, 201350, 201352, 201354/5, 201359, 201360/69

Zamieszczone w Nr. 20 Wiadomości Banku Polskiego z dnia 31 października 1925 r. unieważnienie akcji Banku Polskiego Nr. 267877 na imię Bazylego Siemieniuka zostaje cofnięte.

Normy urlopów wypoczynkowych pracowników Banku Polskiego, wykonywujących pracę fizyczną.

(Dział II Spisu Okólników).

Wobec powtarzających się wypadków mylnej interpretacji listów określonych Wydziału Personalnego Dyrekcji z dnia 17. I. 1925 r. L. 378/P oraz z dnia 5. II. 1925 r. L. 839/P odnośnie do urlopów, przysługujących w myśl ustawy z dnia 16 maja 1922 r. niższym funkcjonariuszom Banku Polskiego, wyjaśnia się, że woźni, dozorca domowi, palacze, szoferzy, gońcy, porządkowe i t. p. o ile przekroczyli 18-ty rok życia korzystają:

- a) zaliczeni do kat. C z 14-dniowego urlopu po 1-roczej nieprzerwanej pracy w Banku Polskim (jakkolwiek ustawa przewiduje w takim wypadku tylko 8-dniowy okres urlopu),
z 15-dniowego zaś urlopu po 3-letniej pracy;
- b) „ „ „ R3 z 8-dniowego urlopu po rocznej,
z 15- „ „ „ 3-letniej pracy.

Ci z pracowników należących do kat. C lub R3, którzy mają mniej niż 18 lat życia lub też kończą ten wiek w roku, w którym urlop rozpoczynają, korzystają z 14-dniowego urlopu wypoczynkowego, bez względu na czas ich służby w Banku Polskim.

Przeciwdziałanie spekulacji przy wpłatach waluty eksportowej.

(Dział XII Spisu Okólników).

W myśl przepisów, dotyczących waluty eksportowej, mogą eksporterzy wpłacać efektywnie przypadające kwoty z tytułu wywożonych towarów przy otrzymywaniu zaświadczeń walutowych. Coraz częściej jednak zdarzają się wypadki, że tytułem waluty eksportowej dostarczane są banknoty dolarowe przez osoby, co do których zachodzi podejrzenie, że nie otrzymały ich z zagranicy jako zapłatę za wywożony towar, lecz skupiły je na rynku krajowym.

Wobec powyższego winny Oddziały przeciwdziałać wypadkom wyraźnych nadużyć, zwłaszcza o ile chodzi o znanych spekulantów walutowych i nie dopuszczać, ażeby banknoty sprzedawane przez nich w Oddziałach były przyjmowane jako zaliczki na poczet przyszłych zaświadczeń walutowych. Na fakt ten należy zwracać szczególną uwagę w dniach, w których zaznacza się zniżka kursu walut. W dniach takich winny Oddziały tylko wówczas zaliczać sprzedawane banknoty dolarowe na poczet waluty eksportowej, o ile dostarczy jej sam eksporter i udowodni, że otrzymał je bezpośrednio od swego zagranicznego kontrahenta.

Sprawdzanie przesyłek druków i materiałów piśmiennych.

(Dział I Spisu Okólników).

Pomimo ścisłej kontroli ze strony Działu Gospodarczego Wydziału Administracyjnego przy wysyłce druków i materiałów piśmiennych Oddziały w dalszym ciągu potwierdzają ilości niezgodne z temi, jakie są wymienione w zawiadomieniu (form. Nr. 483). Każda wysyłka do Oddziału jest sprawdzana czterokrotnie, zaś stan wszystkich materiałów i druków wykazany w książkach odpowiada ściśle rzeczywistości. System powyższy zapobiega pomyłkom i, o ile ustalane są w Oddziałach różnice ilościowe w otrzymywanych przedmiotach, spowodowane są one prawdopodobnie bądź zagubieniem paczki, czy materiału w drodze, bądź wskutek niedokładnego sprawdzania przez Oddziały zawartości paczek.

W celu uchylenia częstych reklamacji poleca się przyjmować paczki komisyjnie, t. j. co najmniej przez 2 osoby (w tem jeden urzędnik lub biuralista), które przedewszystkiem muszą sprawdzić, czy paczka nie jest uszkodzona oraz, czy znajdują się w niej ilości druków lub materiałów piśmiennych, wymienione w zawiadomieniu dołączonem do przesyłki. W razie jakichkolwiek różnic należy sporządzić krótki protokół podpisany przez obecnych przy rozpakowaniu i przesłać go Wydziałowi Administracyjnemu.

Obligacje 8% pożyczki konwersyjnej stemplowane i niestemplowane.

(Dział VII Spisu Okólników)

W Wiadomościach Banku Polskiego Nr. 19 z dnia 15 października 1925 r. str. 177, wyjaśniono pojęcie dokonania konwersji obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 na 8% pożyczkę konwersyjną, polegające na uznaniu już z mocy samej ustawy wszystkich wspomnianych obligacji za skonwertowane bez względu na to, czy został na nich uwidoczniony stempel Urzędu Pożyczek Państwowych, lub Izby Skarbowej, czy też nie, przyczem nadmieniono, że przestemplowanie oznacza tylko otrzymanie przez posiadacza za część markową ustawowej należitości. Obligacje zatem tak ze stemplem jakoteż bez niego mają jednakową wartość, t. j. są obligacjami 8% pożyczki konwersyjnej i przy ewentualnym skupieniu nie można czynić z tego powodu żadnych trudności.

Dążenie do wzmożenia sprzedaży obligacji 5% premjowej pożyczki dolarowej serji II.

(Dział VII Spisu Okólników).

Z tabeli zamieszczonej w poprzednim numerze Wiadomości Banku Polskiego okazuje się, że nie wszystkie Oddziały przywiązują należyłą wagę do wezwania w sprawie sprzedaży jaknajwiększej ilości obligacji 5% premjowej pożyczki dolarowej serji II, które bezsprzecznie stanowią w obecnych czasach najkorzystniejszą lokatę gotówki.

Ze względu na bliski termin powtórnego ciągnięcia winny Oddziały dokładać usilnych starań w kierunku zachęcania jaknajszerszych warstw społeczeństwa do nabywania tych papierów wartościowych, zabezpieczających oszczędności od wahań kursowych a dających jednocześnie możność wygrania znacznych sum.

Zaliczanie miejscowym kasom skarbowym i urządóm państwowym należności za worki bilonowe.

(Dział XIII Spisu Okólników).

W Okólniku Nr. 11 z dnia 3 marca 1926 r. zostały ustalone kwoty należitości zaliczanej kasom skarbowym za skrzynki, worki pocztowe i worki do bilonu przy wysyłce zasiłków pieniężnych. W związku z powyższem wyjaśnia się, że przepisy powołanego Okólnika winny znaleźć zastosowanie nie tylko do kas skarbowych zamiejscowych, którym przesyła się zasiłki, lecz również do miejscowych.

O ile zatem miejscowa kasa skarbową pobiera bezpośrednio w Oddziale zasiłek pieniężny w bilonie, należy odnotowywać w wykazie (form. Nr. 280) przypadającą należitość za worki, a w razie zwrotu próżnych, skreślać pierwotnie zaliczane kwoty, a w ich miejsce wpisywać ustalone stawki za zużycie.

Te same zasady obowiązują także w odniesieniu do urzędów pocztowych, a zatem w razie podnoszenia przez nie bilonu w workach należy im liczyć pełną należitość po 80 gr, zaś przy zwrocie próżnych a niezniszczonych wypłacać różnicę, t. j. po 60 gr za sztukę.

Depozyty kolektorów na rzecz Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej, zawierające akcje Banku Polskiego, wolne od prowizji.

(Dział XV Spisu Okólników).

Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej zezwala kolektorom na składanie kaucji nie tylko w papierach państwowych lecz również w akcjach Banku Polskiego. Ponieważ niektóre Oddziały liczą w takich wypadkach normalną prowizję, wyjaśnia się, że postępowanie to jako sprzeczne z taryfą stawek prowizyjnych, dział „Depozyty“ punkt 1a) winno być zaniechane, a niewłaściwie pobrana prowizja zwrócona odnośnemu kolektorowi z rachunku „Prowizja zwrócona“.

Statutowy stosunek banków emisyjnych do państwa w Niemczech, Austrii, na Węgrzech i w Czechosłowacji.

Bank Rzeszy (Reichsbank).

Bank Rzeszy zreformowany w związku z planem Dawes'a, ustawą z 30 sierpnia 1924 r. jest instytucją niezawisłą od Rządu. Prezes Banku Rzeszy wybierany większością głosów przez Radę Generalną, otrzymuje pismo nominacyjne z podpisami wszystkich członków Rady biorących udział w głosowaniu i podpisem Prezydenta Rzeszy. Jeżeli Prezydent Rzeszy odmówi podpisu, odbywa się powtórny wybór, a w razie dalszej odmowy Prezydenta Rzeszy poraz trzeci, poczem pismo nominacyjne będzie już miało moc prawną bez potrzeby zwracania się o podpis do Prezydenta Rzeszy.

Stosunek Banku do państwa w zakresie kredytowym:

Bank może udzielać kredytu pod zastaw akcji i obligacji Towarzystwa kolei niemieckich do wysokości $\frac{3}{4}$ wartości kursowej;

Bank może również lombardować zapisy dłużne państwa, krajów niemieckich, korporacji komunalnych z terminem płatności nie dłuższym nad 1 rok i w wysokości najwyżej $\frac{3}{4}$ wartości kursowej. Pożyczki mogą być udzielane tylko bankom známym co do swej solidności i wypłacalności;

Bank może na zasadzie specjalnego upoważnienia Rady Generalnej udzielać pożyczek najwyżej 3-miesięcznych pod zastaw długoterminowych pożyczek państwowych „Schuldverschreibungen”, jeżeli przy pożyczce oprócz zastawu otrzyma gwarancję dwóch poręczycieli, z których jeden jest krajową firmą bankową. Wysokość pożyczek, udzielonych na zasadzie tego rodzaju zastawów, nie może przekraczać ogólnej sumy wpłaconego kapitału zakładowego i rezerwowego Banku;

Bank zobowiązany jest skutecznie bezpłatnie wpłaty i wypłaty i załatwiać komisowo wszelkie operacje na rachunek Skarbu. Bank może udzielić państwu kredytu w wysokości 100 milj. marek na przeciąg najwyżej 3 miesięcy. Jednakże z końcem roku obrachunkowego nie może mieć miejsca jakiegokolwiek zadłużenie państwa w Banku. Bank może udzielać bieżących kredytów obrotowych na potrzeby poczty (Reichspost) i kolei (Reichsbahn), w łącznej maksymalnej sumie — 200 milionów marek.

W razie spadku pokrycia złotem poniżej 40% — Bank opłaca podatek emisyjny. Pozatem państwo bierze udział w zyskach i w razie ewentualnej likwidacji ma prawo do majątku Banku w granicach określonych par. 38 statutu Banku.

Austriacki Bank Narodowy (Oesterreichische Nationalbank).

Nowy bank emisyjny w Austrii został powołany do życia ustawą z 22/VII 1922 r. Ustawa nałożyła na Bank obowiązek przejęcia całkowitego obiegu pieniężnego, zobowiązań żyrowych Banku Austro-Węgierskiego i wypuszczonych przez państwo za pośrednictwem tego banku „Staatsschatzscheine”. Nowy Bank przejął cały udział przypadający na Austrię z tytułu likwidacji Banku Austro-Węgierskiego. Dla zabezpieczenia długu państwa względem Nationalbanku, ustawa przyznała Bankowi prawo zastawu na dochodach z domen państwowych, salin i dóbr leśnych. Rząd zobowiązał się w powyższej ustawie, że przez czas trwania przywileju emisyjnego nowego banku (20 lat) nie będzie wydawał państwowych pieniędzy papierowych. Statut nowego banku został ogłoszony ustawą z 22/XI 1922 r. Ustawa z 12/I 1923 r. pozbawiła Bank Austro-Węgierski praw emisyjnych z dniem 1/I 1923 r. i przyznała równocześnie te prawa Nationalbankowi. Do chwili wydania nowych banknotów, Nationalbank został upoważniony do wypuszczania koron papierowych w tej samej formie, co i Bank poprzedni. Równocześnie Bank Austro-Węgierski w likwidacji, został zwolniony z wszelkiej odpowiedzialności za banknoty koronowe wypuszczone przezeń w okresie, gdy Bank, po rozpadnięciu Austro-Węgier znalazł się pod wyłącznym zarządem republiki austriackiej.

Postanowienia statutowe Nationalbanku w zakresie kredytu dla państwa:

Rząd Związkowy, kraje i gminy nie mogą bezpośrednio ani pośrednio korzystać z kredytów w Nationalbanku. Rząd Związkowy zobowiązał się nie wydawać pieniędzy państwowych przez czas trwania przywileju emisyjnego, ani też przedsięwziąć jakiegokolwiek innych zarządzeń, któreby utrudniły Nationalbankowi spełnienie nałożonego nań obowiązku — utrzymania stałości waluty. W razie przekroczenia tych zobowiązań, Rada Generalna Banku, względnie poszczególny jej członek może wnieść skargę do „Verfassungsgerichtshof” wraz z wnioskiem, aby zaskarżone rozporządzenia rządu były wstrzymane w wykonaniu aż do chwili rozstrzygnięcia skargi. Z drugiej strony Komisarz Rządu ma prawo weta, zawieszającego uchwały Ogólnego Zgromadzenia, Rady, względnie Dyrekcji Banku. Pozatem, Bank przyj-

muje bezpłatnie wpłaty, skutecznie wypłaty i załatwia komisowo wszelkie operacje na rachunek Skarbu — o ile wykonanie tych czynności nie jest połączone z udzielaniem kredytu dla państwa.

Art. 52 — 56 statutu Banku nakładają nań obowiązek przejęcia aktywów i pasywów Banku Austro-węgierskiego. Zobowiązanie państwa wynikłe z przejęcia przez Bank „Staatsschatzscheine” zostało zamienione na „Darlehensschuld des Bundes”, który ulega stopniowemu umarzaniu. W dniu 7/I. 1926 r. dług ten wynosił 187,9 milionów szylingów, w dniu 15/III. 1926 r. — 186,1 milionów szylingów.

Bank przejął na siebie również obowiązek zaspakajania wszelkich praw emerytalnych i pensyjnych w stosunku do tych urzędników Banku Austro-węgierskiego, co do których obowiązek ten z mocy umowy o likwidacji Banku Austro-węgierskiego przeszedł na rząd austriacki.

Węgierski Bank Narodowy (Banque Nationale de Hongrie).

Bank Narodowy w dniu 24/VI. 1924 r. przejął wszystkie funkcje t. zw. Instytutu Emisyjnego, który był utworzony po zlikwidowaniu Banku Austriacko-Węgierskiego, jako jeden z organów Ministerstwa Skarbu. Bank Narodowy jest spółką akcyjną o kapitale zakładowym 30 milj. koron zł (w czym 11.85 milj. subskrybował Rząd), posiadającą wyłączne prawo emitowania banknotów do roku 1943. Bank, którego głównym zadaniem była stabilizacja waluty węgierskiej, nie ma prawa udzielać zaliczek Rządowi, władzom miejskim i gminom przez wypuszczanie banknotów bez pokrycia. Dla przeprowadzenia stabilizacji korony papierowej, Bank Narodowy przejął wszystkie banknoty (3.770 miliardów koron), które do czerwca 1924 roku były wypuszczone przez Bank Austriacko-Węgierski, Pocztową Kasę Oszczędności i Rząd Sowiecki (t. zw. białe banknoty jedno i dwu koronowe) i zobowiązał się, aby obieg banknotów (licząc w tem zobowiązania natychmiast płatne, lecz nie licząc długu państwowego) miał w pierwszych pięciu latach pokrycie w wysokości — 20%, w następnych pięciu latach — 24%, w trzecim okresie pięcioletnim — 28% i wreszcie w ostatnim okresie t. j. aż do czasu, gdy zostanie przywrócona wymiana banknotów na złoto — 33 i $\frac{1}{3}$ %.

Bank Narodowy zwolniony jest od obowiązku wymiany banknotów na złoto, dopóki dług państwowy nie zostanie zmniejszony do sumy 30 milj. koron złotych. Dług ten w grudniu 1924 r. wynosił 1.980 miliardów koron papierowych t. j. 132 miliony koron złotych, 15/I. 1926 r. — 156,3, a 15/III. 1926 r. — 154,2 milionów pengö¹⁾.

Stosunek Banku wobec Rządu:

Komisarz Rządowy ma prawo weta, zawieszającego uchwały Ogólnego Zgromadzenia, Rady, względnie Naczelnej Dyrekcji (podobnie jak w Austriackim Nationalbanku). We wszystkich sprawach wymagających współdziałania Rządu, Bank zwraca się do Ministra Skarbu za pośrednictwem Rady.

Postanowienia statutowe w sprawie korzystania przez państwo i gminy z kredytu bankowego są identyczne i nacechowane tym samym ostracyzmem jak w Banku Austriackim.

Bank Narodowy przejął wszystkie aktywa i pasywa przypadające na Węgry z tytułu likwidacji Banku Austro-węgierskiego i Narodowego Instytutu Emisyjnego, i wszelkie zobowiązania nałożone na państwo przy likwidacji Banku Austro-węgierskiego w stosunku do praw emerytalnych i pensyjnych b. urzędników zlikwidowanego Banku.

Czechosłowacki Bank Narodowy (Banque Nationale Tchecoslovaque).

W lutym 1919 r. przestemplowano wszystkie bilety Banku Austro-węgierskiego znajdujące się wówczas na terytorjum państwa i utworzono rządową instytucję emisyjną „Office Bancaire du Ministère des Finances”.

Dnia 31/I 1920 r. emisja skarbowa (przestemplowane korony papierowe wraz z nowowypuszczonymi koronami czeskimi) wynosiła 8.829,0 miliardów kr. č., w czym koron czeskich na 5.474,7 miliardów.

W roku następnym, emisja skarbowa stanowiła 8.236,8 miliardów kr. č., a całkowity obieg pieniężny 10.888,3 miliard. kr. č. Dnia 15 marca 1926 r. emisja skarbowa, czyli dług państwa w „Office Bancaire” wynosił 4.969,6 miliardów kr. č. a całkowity obieg pieniężny 6.666,2 miliard. kr. č.

Bank Czechosłowacki, którego data rozpoczęcia działalności nie jest jeszcze ściśle ustalona, jest spółką akcyjną o kapitale zakładowym 12 milionów dolarów, który może być podwyższony do 15 milionów. Każda akcja o wartości 100 dolarów jest imienna i wpisana do księgi akcjonariuszów. Przelew

¹⁾ Nowa waluta wprowadzona w życie z dniem 21. listopada 1925 r. Jeden pengö = 0.8631578 kor. złotej.

wymaga zgody Rady Banku. Państwo przejęło $\frac{1}{3}$ kapitału zakładowego, otrzymując jedną akcję łączną. Skarb Narodowy zebrany ze składek społeczeństwa subskrybował również jedną akcję łączną jako odrębna osoba prawna pod nazwą „Fonds Rašin”.

Nadzór rządowy nad Bankiem sprawuje Komisarz, który może brać udział na wszystkich zebraniach władz Banku z prawem weta.

Bank przejmuje cały obieg pieniężny na siebie. Dług Państwa z tego tytułu wynoszący około 5 miliardów kr. č. będzie umarzany stopniowo w/g. planu powziętego na zasadzie wspólnego porozumienia między władzami Banku a Ministerstwem Skarbu. Bank przejmuje cały personel Urzędu Bankowego wraz z prawami pensyjnymi tych pracowników, jakoteż ciężary emerytalne i pensyjne nałożone na państwo czechosłowackie z tytułu likwidacji Banku Austro-węgierskiego.

Rząd wpłaca swój udział w kapitale akcyjnym w formie salda przypadłego na Czechosłowację z tytułu likwidacji Banku Austro-węgierskiego i pozostałości z tytułu likwidacji Urzędu Bankowego.

Rząd sprzedaje Bankowi wszelkie nieruchomości i ruchomości Urzędu Bankowego po cenie ustalonej przez specjalną komisję złożoną z sześciu członków (trzech członków mianuje Minister Skarbu, trzech władze Banku). Przewodniczącym komisji ma być prezydent Banku, który w razie równości głosów decyduje.

Art. 128 statutu zakazuje bankowi udzielania państwu kredytu w formie bezpośredniej czy pośredniej. Za zgodą Rady Banku, Bank może eskontować weksle lub akcepty firm krajowych, wystawianych na pokrycie zobowiązań względem Skarbu lub przedsiębiorstw państwowych (cła, podatki, zobowiązania wobec monopolu i przedsiębiorstw państwowych). Bank zobowiązany jest uskutecznić bezpłatnie wpłaty i wypłaty i załatwiać komisowo wszelkie operacje na rachunek Skarbu, z tem zastrzeżeniem, że w ostatnim tygodniu miesiąca następuje ze strony Skarbu wyrównanie ewentualnego salda debetowego.

Izby Rozrachunkowe.

Suma przedstawionych dowodów.

(w tysiącach złotych)

D a t a	OGÓŁEM	Warszawa	Lwów	Poznań
W lipcu 1925	197.986	144.604	28.905	24.477
„ sierpniu „	177.635	154.434	12.276	10.925
„ wrześniu „	158.134	128.085	16.169	13.880
„ październiku „	124.631	94.262	15.173	15.196
„ listopadzie „	105.693	91.497	6.829	7.367
„ grudniu „	92.116	67.458	20.303	4.355
„ styczniu 1926	85.762	52.343	25.920	7.499
„ lutym „	63.921	47.593	11.129	5.199

Zmiany w urzędowej stopie dyskontowej,

które zgodnie z Okólnikiem Nr. 14 z dnia 19. II. 1925 r. należy odnotować w „Wiadomościach Banku Polskiego“ z dnia 27 lutego 1926 r. str. 33:

Belgia	z 7%	na $7\frac{1}{2}\%$ od d. 13. III. 1926 r.
Niemcy	z 8%	na 7% od d. 27. III. 1926 r.
Austria	z 8%	na $7\frac{1}{2}\%$ od d. 1. III. 1926 r.

ROZWÓJ WKŁADÓW W INSTYTUCJACH KREDYTOWYCH.

(W tysiącach złotych).

	31. VII. 25.	31. VIII. 25.	30. IX. 25.	30. X. 25.	30. XI. 25.	31. XII. 25.	31. I. 26.	28. II. 26.
Bank Polski								
prywat. rach. żyrowe	63.273	37.071	51.966	46.834	37.982	49.010	67.059	58.493
Bank Gospodarstwa Krajowego								
wkłady wszelkich typów łącznie	131.509	140.497	167.121	180.535	187.259	223.671	244.945	252.144
w tem:								
wkłady rządowe i samorządowe	104.372	114.233	128.197	130.134	135.730	178.873	193.424	199.090
Pocztowa Kasa Oszczędności								
a) wkłady oszczędnościowe. . .	15.877	15.396	14.435	14.166	13.460	12.612	14.498	16.377
b) rachunki czekowe.	42.111	46.539	40.303	40.182	45.656	52.367	51.806	48.193
Banki akcyjne (40)								
wkłady wszelkich typów	336.435	289.614 ¹⁾	247.659 ¹⁾	229.959 ¹⁾	226.230 ²⁾	222.410 ³⁾	.	.
Kasy oszczędn. komunalne (40)								
wkłady	16.044	15.991	16.138	17.085	18.294 ⁴⁾	18.859 ⁴⁾	.	.

1) Tylko w 37 bankach związkowych.

2) " " 36 " "

3) " " 33 " "

4) W 46 kasach komunalnych.

BILANSE BANKÓW EMISYJNYCH.

(W milionach jednostek monetarnych).

BANKI	Polska	Różnica z bilans. z d. 31/XII	St. Zjedn.	Różnica z bilans. z d. 26/XII	Anglia	Różnica z bilans. z d. 7/I	Niemcy	Różnica z bilans. z d. 31/XII	Francja	Różnica z bilans. z d. 7/I	Belgia	Różnica z bilans. z d. 7/I	Hiszpania	Różnica z bilans. z d. 26/XII	Włochy	Różnica z bilans. z d. 10/XII	Holandja	Różnica z bilans. z d. 4/I
	Złotych		§		£		M.		Fr. fr.		Fr. belg.		Peset.		Lirów		Guld.	
Złoto	134	+ 1	2.799	+ 101	144'1	+ 1'2	1.427	+ 219	5.546	—	273	—	2.536	—	892	+ 1	455	— 10
Waluty i dewizy	54	— 15	—	—	—	—	475	+ 73	569	+ 2	30	—	—	—	665	— 91	94	—
Dyskonto	294	+ 5	502	— 262	76'1	— 11'3	1.167	— 747	3.234	— 1'497	1.222	+ 82	2.396	— 215	4.837	— 29	183	— 63
Obieg.	368	— 13	1.671	— 224	141'2	— 2'2	2.604	— 356	51.698	— 284	7.449	— 200	4.388	+ 166	14.217	— 804	824	+ 88
Obce fundusze.	62	+ 13	2.281	+ 6	100'2	— 24'6	874	+ 178	2.672	— 951	435	+ 50	1.296	+ 23	1.029	— 532	41	+ 1
Stopa dyskont.	12%		4%		5%		8%		6%		7 1/2				7%		3 1/2%	
Kred. na rzecz Państwa. . .	50	—	—	—	11'0	—	—	—	35.250	— 300	480	—	150	—	5.377	— 1	—	—
Pap. państwow.	—	—	359	—	38'0	— 8'3	—	—	5.288	+ 67	567	— 212	344	—	—	—	—	—
Data bilansu .	20/III		12/III		18/III		15/III		18/III		18/III		13/III		28/II		15/III	
BANKI	Szwajcaria	Różnica z bilans. z d. 7/I	Szwecja	Różnica z bilans. z d. 31/XII	Dania	Różnica z bilans. z d. 31/XII	Norwegia	Różnica z bilans. z d. 7/I	Austria	Różnica z bilans. z d. 31/XII	Węgry	Różnica z bilans. z d. 31/XII	Czechosłowacja	Różnica z bilans. z d. 31/XII	Finia	Różnica z bilans. z d. 23/XII	Jugosławia	Różnica z bilans. z d. 31/XII
	Fr. szw.		Kor. szw.		Kor. d.		Kor. nor.		Szyl.		pengő		Kor. cz.		M. fin.		Dyn.	
Złoto	417	— 50	229	— 1	209	—	147	—	14	—	82	+ 23	1.073	+ 41	331*)	—	77	+ 2
Waluty i dewizy	27	+ 1	50	+ 11	73	— 11	90	+ 36	488	— 11	161	— 46	1.169	— 29	1.203	— 166	342	— 24
Dyskonto	283	— 20	239	— 132	94	— 10	287	— 12	84	— 96	133	— 1	509	— 238	409	— 9	1.179	— 28
Obieg.	742	— 64	489	— 40	398	— 39	324	— 22	746	— 144	356	— 59	6.666	— 1.742	1.365	+ 40	5.826	— 236
Obce fundusze.	120	— 22	162	— 113	67	— 1	117	+ 44	65	+ 10	16	— 7	1.381	+ 640	64	— 401	494	+ 3
Stopa dyskont.	3 1/2%		4 1/2%		5 1/2%		6%		8%		7%		6%		7 1/2%		6%	
Kred. na rzecz Państwa . .	—	—	—	—	—	—	—	—	186	— 1	154	— 2	4.969	— 116	24	— 12	2.000	—
Pap. państwow.	—	—	12	—	—	—	12	— 1	—	—	—	—	—	—	237	— 122	966	—
Data bilansu .	15/III		27/II		27/II		15/III		15/III		15/III		15/III		8/III		8/III	

*) Według nowej reformy monetarnej; patrz. Wiad. Banku Polskiego Nr. 3 str. 22.